

VETERINAIR TUCHTCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2018/10

X, klaagster,

tegen

y, beklaagde.

1. DE PROCEDURE

Het college heeft kennisgenomen van het klaagschrift, het verweer en de repliek. Beklaagde heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een akte van dupliek in te dienen, waarna de schriftelijke fase van de procedure is gesloten. Partijen zijn vervolgens uitgenodigd voor een mondelinge behandeling. Alleen klaagster is hierbij verschenen. Hierna is uitspraak bepaald.

2. DE KLACHT

Beklaagde wordt verweten, zakelijk weergegeven, dat hij met betrekking tot de kat van klaagster, die in verband met plasproblemen enkele dagen op de praktijk van beklaagde opgenomen is geweest, qua behandeling tekort is geschoten, alsook met betrekking tot de instructies over de nazorg, met als gevolg dat de gezondheidsgesteldheid van de kat uiteindelijk zodanig achteruit is gegaan, dat tot euthanasie moest worden besloten.

3. DE VOORGESCHIEDENIS

3.1. Het gaat in deze zaak om de kat van klaagster, geboren op 1 oktober 2007.

3.2. Op 14 augustus 2017 signaleerde klaagster dat de kat niet meer at en dronk, zijn ontlasting niet in de kattenbak deed en pijn leek te hebben. Klaagster heeft daarover contact opgenomen met een dierenartsenpraktijk, waar ze diezelfde dag terecht kon. Aldaar is geconstateerd dat de kat zijn blaas niet kon legen vanwege een verstopping van de urinebuis. Er is een katheter in de urinebuis geplaatst en onder meer een antibioticumkuur ingezet en de kat is bij de betreffende praktijk enkele dagen in opname gebleven. Uit de stukken volgt dat tijdens de opnameperiode de katheter op enig moment is verwijderd en de blaas van de kat vervolgens handmatig is geleegd. Op donderdag 17 augustus 2017 heeft klaagster haar kat, die op dat moment nog niet goed zelfstandig kon plassen, mee naar huis genomen, omdat de betreffende praktijk in het weekend gesloten was. Vanuit die praktijk is aan klaagster geadviseerd c.q. geïnstrueerd dat de blaas van de kat handmatig moest worden geleegd. De kat heeft die nacht bij klaagster thuis doorgebracht.

3.3. Op vrijdag 18 augustus 2017 heeft klagster contact opgenomen met een andere praktijk die gedurende het weekend dienst zou hebben en waar de kat kon worden opgenomen, naar het college heeft begrepen ook omdat zij mede door privé-omstandigheden niet voldoende in de gelegenheid was om zelf de zorg voor de kat op zich te nemen. De kat is daar door klagster naartoe gebracht, waarbij, naar klagster stelt, tevoren telefonisch was afgesproken dat de blaas handmatig gelegegd zou worden, hetgeen haar was geadviseerd door de praktijk waar de kat die week eerder in opname had verbleven. In het klaagschrift wordt vermeld dat klagster, toen zij aankwam bij de betreffende praktijk, met een dierenarts heeft gesproken, die zou hebben gezegd niet op de hoogte te zijn van de door klagster telefonisch gemaakte afspraak tot het handmatig legen van de blaas en die zou hebben gezegd dat dit stonk. Klagster heeft haar kat in eerste instantie aldaar wel achter gelaten, echter na thuiskomst besloten de kat toch weer op te halen, omdat zij zich niet correct bejegend voelde door de bewuste dierenarts die zij op de praktijk had gesproken. Het college heeft begrepen dat, toen klagster haar kat aldaar weer ophaalde, er tussentijds weer een katheter in de urinebuis van de kat was geplaatst.

3.4. Vervolgens heeft klagster zich die vrijdag telefonisch gewend tot de praktijk waar beklagde werkzaam (en eigenaar van) is, en bleek dat de kat daar kon worden opgenomen. De kat is op de praktijk van beklagde onderzocht en er zijn injecties met Cerenia, Meloxidyl en Albipen toegediend en er is een antibioticumkuur met Amoxicillin voorgeschreven. In de patiëntenkaart is opgetekend dat met klagster werd afgesproken dat de kat in ieder geval die vrijdag en zaterdag zou worden opgenomen en dat dan zondag de katheter verwijderd kon worden, waarbij beoordeeld zou worden of hij in staat was zelfstandig te kunnen plassen. Als de kat dan ook nog steeds slecht at, zou zondag overlegd worden over het verdere vervolg. Echter volgens klagster heeft zij met een directe collega dierenarts van beklagde besproken dat de katheter op zaterdag reeds verwijderd zou worden, dat de blaas vanaf dan handmatig gelegegd zou worden en dat klagster haar kat de volgende maandag weer zou ophalen als de kat zelfstandig zou kunnen plassen.

3.5. Hoe het ook zij, in ieder geval staat vast dat klagster de volgende dag, op zaterdag 19 augustus 2017, de kat op de praktijk heeft bezocht en dat de katheter er toen nog in zat. In de patiëntenkaart staat onder meer dat de kat nog bloederige urine had, dat de blaas leeg was, de turgor goed en dat er met klagster overlegd zou worden of de kat, naar het college begrepen heeft, ofwel met katheter naar huis mocht en waarbij maandag de katheter op de praktijk verwijderd zou worden en beoordeeld zou worden of de kat zelfstandig kon plassen, ofwel dat de kat tot maandagmiddag in de opname zou blijven. Er staat verder vermeld: *“mooiste is om katheter er 3 dagen in te laten zitten, dus dan mag hij er maandag ochtend uit. Daarna weten we pas of hij kan plassen. Medicatie voor thuis: Melox, diazepam, AB, metocloral, en om de 3 dagen mirtazepine. Kan evt. nu naar huis en maandag weer in opname om te kijken of hij kan plassen als we katheter verwijderd hebben. Of hij blijft gewoon tot maandagmiddag...”*

3.6. Er is kennelijk afgesproken om de kat op de praktijk in de opname te laten blijven en op zondag 20 augustus 2017 is het dier opnieuw onderzocht. Er is medicatie toegediend (Albipen, Loxicom, Alfacaïne) en de katheter is met twee extra hechtingen steviger vastgezet. Bij buikpalpatie bleek de blaas leeg te zijn. Klagster heeft die dag telefonisch

gesproken met beklagde en is in de middag weer op bezoek geweest bij haar kat. In de patiëntenkaart staat hierover: “gesproken met mw:

- weet dat er extra kosten bijkomen voor vasthechten katheter en voor dwangvoeren
- mw kiest zelf om hem hier te houden en thuis niet (mw is geen verzorgend type)
- PBe belt morgen voor hoe het gaat en plant een bezoek in maandagmiddag (na operatie)
- PB/PBe maken een prijsindicatie zodat mw weet waar ze aan toe is
- Er moet nog urine-onderzoek gedaan worden
- maandagmiddag katheter verwijderen en kijken of plast
- dinsdagmiddag ophalen bij PBe (afspraak staat al)”.

In het klaagschrift staat vermeld dat beklagde tijdens dit telefoongesprek heeft verteld dat hij de katheter opnieuw had vastgezet, waarop klagster heeft aangegeven dat dit tegen de gemaakte afspraken was, daaronder dat de katheter zaterdag al verwijderd zou worden) en dat ze haar kat de volgende dag op zou halen.

3.7. Op maandag 21 augustus 2017 heeft klagster uit eigen beweging de kat bij de praktijk van beklagde opgehaald, hoewel in de patiëntenkaart is genoteerd dat was afgesproken dat de kat op dinsdag opgehaald zou worden. De katheter is die maandag verwijderd en de lezingen van partijen lopen uiteen over wat er is besproken omtrent de nazorg. Waar klagster stelt dat hier niet over is gesproken, stelt beklagde dat dit wel het geval is geweest. De kat is met klagster mee naar huis gegaan waarbij een antibioticumkuur (Amoxicillin) en een (spier)ontspannend middel (Diazepam) is meegegeven.

3.8. Op 25 augustus 2017 is klagster teruggegaan naar de praktijk van beklagde om Metacam en een spuitje (om voeding en antibiotica toe te dienen) op te halen en heeft zij aan de balie aan de assistente c.q. balie-medewerkster verteld dat de kat urine (druppels) verloor en dat de achterpoten daardoor nat waren, en dat het geven van antibiotica in tabletvorm niet goed lukte. Blijkens de patiëntenkaart is geadviseerd om een afspraak te maken voor een consult maar dat zulks financieel gezien niet haalbaar was en dat is geadviseerd om de antibiotica tabletten te vergruizen, te mengen met voer en dat aan de kat te geven.

3.9. Op 28 augustus 2017 is klagster bij de praktijk langs geweest en heeft ze tegen een medewerkster aan de balie verteld dat er bloed in zijn urine van de kat zat en dat hij een natte achterhand met maden had. Er is geadviseerd om later die dag met de kat op de praktijk langs te komen. Dit is gebeurd en de kat is door een collega dierenarts van beklagde onderzocht, waarbij is bevestigd dat de hele achterhand nat was van de urine en dat er gaten in de huid zaten waarin maden werden aangetroffen. Deze situatie was dermate zorgelijk en uitzichtloos dat is besloten tot euthanasie.

3.10. Klager stelt dat in strijd met de met haar gemaakte afspraken de katheter niet tijdig is verwijderd en dat niet is voldaan aan haar verzoek om gedurende dat bewuste weekend de blaas van de kat handmatig te legen, naast dat beklagde wordt verweten dat hij geen instructies over de nazorg zou hebben gegeven.

4. HET VERWEER

Beklaagde heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Op dat verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. DE BEOORDELING

5.1. Voorafgaand aan de indiening van de onderhavige klacht heeft klaagster in een eerder stadium klachten tegen meerdere dierenartspraktijken ingediend, die hiervoor onder 'De voorgeschiedenis' worden benoemd en waar de kat is behandeld c.q. is geweest voordat hij die bewuste vrijdagmiddag op de praktijk van beklaagde werd aangeboden. Klaagster is door de griffie van het college gewezen op het uitgangspunt dat in het veterinaire tuchtrecht alleen tegen met naam genoemde individuele zorgverleners een klacht kan worden ingediend en niet tegen een dierenartsenpraktijk als zodanig, reden waarom die eerdere klachten niet in behandeling zijn genomen. Hierna heeft het college van klaagster de onderhavige klacht tegen beklaagde ontvangen, die dus wel is gericht tegen een bij de behandeling van haar kat betrokken individuele zorgverlener en mitsdien in behandeling kon worden genomen.

5.2. Aan het college ligt de vraag voor of beklaagde tekort is geschoten in de zorg die hij als dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de kat van klaagster, een en ander als bedoeld in artikel 8.15 juncto artikel 4.2 van de Wet dieren. Bij die beoordeling neemt het college tot uitgangspunt dat de in het veterinaire tuchtrecht te toetsen zorgvuldigheidsnorm niet zo streng is dat alleen de meest optimale diergeneeskundige behandeling voldoet. De maatstaf is dus niet of het veterinaire handelen beter had gekund, maar of de betrokken dierenarts in de specifieke omstandigheden van het geval als redelijk handelend en redelijk bekwaam vakgenoot is opgetreden. Een ander uitgangspunt in het veterinaire tuchtrecht is dat een dierenarts in beginsel alleen verantwoordelijk is voor het eigen veterinaire handelen en niet voor dat van collegae.

5.3. Duidelijk is dat de kat die vrijdag 18 augustus 2017 bij de praktijk van beklaagde werd gebracht voor opname in het weekend in verband met plasproblemen. Eerder die week was op een andere praktijk geconcludeerd dat de plasproblemen het gevolg waren van een verstopte urinebuis en is de kat aldaar opgenomen geweest, waar hij op donderdag is opgehaald. Uit het verhandelde ter zitting heeft het college begrepen dat de kat, op het moment dat hij bij de praktijk van beklaagde werd opgenomen, (weer) een katheter in had, die eerder die vrijdag op een andere praktijk onder narcose was geplaatst, waar de kat echter weer door klaagster was opgehaald, omdat zij moeite had met de manier waarop ze door de dierenarts bij die praktijk was bejegend.

5.4. Het college heeft uit de stukken begrepen dat beklaagde gedurende de opname van de kat op zijn praktijk in veterinaire zin zelf bij de behandeling van de kat betrokken is geweest op 20 en 21 augustus 2017 en ook overigens (mede)verantwoordelijkheid droeg voor het ingestelde behandeltraject gedurende dat weekend. Hem wordt met name verweten dat de katheter niet althans dat weekend niet eerder is verwijderd en de blaas van de kat niet handmatig is gelegegd, zoals klaagster stelt tevoren met een van zijn collega's te hebben afgesproken en zoals haar was geadviseerd door de praktijk waar de kat die week eerder opgenomen was geweest.

5.5. Naar het oordeel van het college valt te begrijpen en was aanvaardbaar dat de eerder die bewuste vrijdag op een andere praktijk bij de kat onder narcose ingebrachte katheter op de praktijk van beklaagde niet direct is verwijderd. Eerstens wordt daarbij

in aanmerking genomen dat de kat blijkens de eigen stellingen van klaagster die voorgaande donderdagnacht bij klaagster thuis heeft doorgebracht, waarbij de kat niet goed kon plassen en er slechts druppels urine vrijkwamen, naast dat zij heeft geconstateerd dat er wat bloed bij zat. Nu uit de eigen stellingen van klaagster volgt dat de kat niet zelfstandig kon plassen en nu er eerder die vrijdag al weer een katheter in de urinebuis van de kat was geplaatst, ziet het college onvoldoende aanleiding te oordelen dat verwijtbaar is geweest om te besluiten de katheter te laten zitten, zulks in het belang van het welzijn en herstel van de kat, ook al had klaagster met een andere dierenarts een andere afspraak gemaakt. Overigens is in de patiëntenkaart steun te vinden voor de aanname dat klaagster hier in ieder geval aanvankelijk mee in heeft gestemd.

5.6. Het is het college op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting opgevallen dat klaagster in de veronderstelling verkeerde en verkeert dat het handmatig legen van de –door overtollige urine opgerekte blaas noodzakelijk was om de omvang van de blaas te doen verkleinen naar normale proporties en dat daardoor de blaas zou worden gestimuleerd weer goed te functioneren, hetgeen haar eerder elders was geadviseerd. Daarbij is kennelijk uitgegaan van de situatie dat de obstructie reeds was opgeheven en dat het in de thuissituatie handmatig leegdrukken van de blaas na korte tijd tot herstel zou leiden. Hiervoor is echter reeds overwogen dat dit die donderdagnacht bij klaagster thuis niet optimaal verliep en dat klaagster daarom en ook vanwege familieomstandigheden die volgende (vrijdag)ochtend voor opname van de kat gedurende dat weekend koos.

5.7. Voor het college is onvoldoende gebleken dat de kat die vrijdag reeds in een zodanig stadium van het herstelproces verkeerde dat het volledig en goed zelfstandig kunnen plassen aanstonds was. Herhaald zij dat de kat de voorafgaande donderdagnacht bij klaagster thuis slechts in staat bleek om enkele druppels met bloederige urine te produceren. Aldus stond die vrijdag voldoende vast dat zonder interventie de blaas van de kat weer vol en opgerekt zou raken. Dit kan dan inderdaad worden verholpen met het via manuele druk legen van de blaas, echter vergt zulks continue observatie om de blaas niet opnieuw op te laten lopen, waar met het plaatsen van een katheter zeker is dat de plasfunctie wordt overgenomen en de blaas leeg blijft en de rust krijgt die nodig is om daadwerkelijk weer een normale omvang te krijgen. Het is verder niet ongebruikelijk om een katheter gedurende een aantal dagen te laten zitten, totdat over het zelfstandig kunnen plassen zekerheid bestaat en aldus recidive en het opnieuw (al dan niet gedeeltelijk) verstopt raken van de urinebuis te voorkomen. Dat de kat die week al eerder een katheter in had gehad en dat het nog een keer plaatsen en langer laten zitten van een katheter ongemak, pijn en een mogelijk risico kan opleveren in verband met infectiegevaar, rechtvaardigt naar het oordeel van het college nog niet de conclusie dat niet voor katheterisatie had mogen worden gekozen, waarbij overigens geldt dat er tijdens de opname van aanvang af antibiotica en diverse andere medicatie zijn ingezet (Albipen, Amoxibactin, Cerenia, Meloxidyl), alles in het belang van het welzijn van de kat.

5.8. Op basis van het voorgaande was naar het oordeel van het college gerechtvaardigd en niet onjuist dat in de te maken afweging is besloten de katheter die bewuste vrijdag en in het verdere weekend nog niet te verwijderen, ook al stond klaagster een ander behandeltraject voor. In dat verband had beklagde als dierenarts een eigen verantwoordelijkheid en kwam hem ook een zekere eigen beleidsvrijheid toe en het feit dat de kat die donderdagnacht in de thuissituatie niet zelfstandig kon plassen rechtvaardigt

naar het oordeel van het college reeds het besluit om de die ochtend elders ingebrachte katheter nog enige dagen te laten zitten, waarover blijkens de patiëntenkaart ook met klaagster is gecommuniceerd, naast dat de kat overigens ook eetproblemen had, waarvoor hij werd behandeld.

5.9. Voor wat betreft het consult op maandag 21 augustus 2017 is ter zitting door klaagster bevestigd dat het haar eigen initiatief is geweest om de kat op de praktijk op te halen en mee naar huis te nemen, hoewel de praktijk kennelijk voorstond dat de kat pas dinsdag mee naar huis zou gaan. De katheter is die maandag verwijderd en er is medicatie, daaronder antibiotica aan klaagster meegegeven. De lezingen van partijen lopen uiteen over wat er is besproken omtrent de instructies over de nazorg en de precieze feiten en hetgeen er is besproken kan door het college niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld. Waar klaagster stelt dat met haar niet over de nazorg is gesproken, staat in de patiëntenkaart vermeld: *“Uitgebreid gesproken over de zorg: voeding, stress, controle urine, kans op recidive, etc. Ook gesproken over de kosten: mw zegt dat voor het hele traject 150 euro is afgesproken. Ik heb gister met mw. gebeld: duidelijk besproken dat er meer kosten zouden zijn omdat ik een katheter heb moeten vasthechten en heb moeten dwangvoeren, Jopie at daarna weer uit zichzelf. Gister besproken: ...dat mw. wil dat Jopie t/m dinsdag blijft.... Mw. beweert: dat het altijd al de bedoeling is geweest dat mw. vandaag Jopie zou ophalen, dat het hechten gisteren onnodig was omdat de katheter er toch uit moest, etc.”*

5.10. Het is vaste tuchtrechtspraak dat, wanneer partijen elkaar tegenspreken en op grond van de beschikbare gegevens niet kan worden vastgesteld van welke lezing moet worden uitgegaan, de klacht met betrekking tot het desbetreffende onderdeel niet gegrond kan worden bevonden. Dit berust niet op de opvatting dat het woord van klaagster minder geloof verdient dan dat van beklagde, maar op het uitgangspunt dat het oordeel omtrent de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van handelen of nalaten waarover is geklaagd, zijn grondslag behoort te vinden in feiten en omstandigheden die als vaststaand kunnen worden aangenomen. Dit is met betrekking tot dit klachtonderdeel omtrent de gegeven instructies over de nazorg niet het geval.

5.11. Gebleken is dat klaagster in de hierop volgende week enkele keren, zonder kat, op de praktijk is geweest waarbij aan de balie onder meer is gesproken over de wijze waarop de antibiotica het beste kon worden toegediend –middels verpulvering en blijkens de patiëntenkaart is ook over een afspraak voor een consult gesproken, omdat de achterhand van de kat door de urine nat bleef en er urinebrand was ontstaan en er maden in de wonden zaten. De uiteindelijke afloop is dramatisch en uiterst triest geweest, echter is voor het college niet vast komen te staan dat beklagde kan worden verweten dat hij hieraan debet is geweest en kan geen oorzakelijk verband worden aangenomen tussen zijn veterinaire handelen gedurende en na dat bewuste weekend en het feit dat de conditie van de kat in de periode na ontslag uit de kliniek dermate is verslechterd dat moest worden besloten tot euthanasie.

5.12. De conclusie is dan dat op aanvaardbare gronden is besloten de katheter dat weekend nog niet te verwijderen, dat ook niet is kunnen blijken dat die keuze onjuist is geweest en de oorzaak is geweest van de na dat bewuste weekend ontstane conditionele achteruitgang en is niet komen vast te staan dat beklagde met klaagster niet of onvoldoende over de nazorg heeft gesproken, en wordt ook overigens onvoldoende

aanleiding gezien voor tuchtrechtelijke consequenties. Een en ander betekent dat de klacht ongegrond zal worden verklaard.

6. DE BESLISSING

Het college:

verklaart de klacht ongegrond.

Aldus vastgesteld te 's Gravenhage door mr. G.J. van Muijen, voorzitter, en door de leden drs. M. Lockhorst, drs. J.A.M. van Gils, drs. B.J.A. Langhorst-Mak en drs. M.E.A. Cuppens-Joosten, in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers, secretaris.

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2018 door mr. A.J. Kromhout, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers, secretaris.